Fragmentarium

dn̄s: qui zebedei filiis adhuc pre ī
firmitate mētis maiora ſeſſionis
loca q̄rentibꝫ dicit. Poteſtis bibe͛
calicē quē ego bibiturus ſū: Cui cū
r̄ndere͂t poſſum⁹: utriſq; ait. Calicē
quidē meū bibetis: ſedē aūt ad dex
terā meā vel ad ſiniſtrā nō ē meū
dare vob̄. Quid aūt calic͛ nomē
niſi paſſiōis poculū ſignat: Et
cū nimirū ↄſtet q̄ iacobus ī paſ
ſiōē occubuit. iohānes vō ī pace
eccl̄ie quieuit. ſcīnctan͛ oſtēdit͛
eē et ſine apta paſſiōē martiriū:
qn̄ ⁊ ille calicē dn̄i bibe͛ dictus ē
qui ex pſecutiōē mortu⁹ nō ē. De
hiis aūt talibꝫ tātiſq; viris quorū
ſuperi⁹ memoriā feci. cur dicam⁹
q̄ ſi tēpus pſecutiōis exiſtēt m̄res
fieri potuiſſent. qui occulta hoſt͛
īſidias tolerātes ſuoſq; ī hoc mū
do aduerſarios diligētes. cūctis
carnalibꝫ deſideriis reſiſtētes.
p hoc q̄ oīpotēti deo ſe in corde
mactauerūt. etiā in pacis t̄pe
m̄res fuerūt: cū n̄ris modo tē
poribꝫ viles q̄ꝫ et ſecularis vite
pſonas de quibꝫ nichil celeſtis
gl̄e preſumi poſſe videbat̄. ob
orta occaſiōē ↄtigit ad martirii
coronas pueire: De ruſticis
p xpō interfectis.

Nam ān̄ hos fere ānos quindecī ſi
cut hii teſtant̄ qui īntereſſe potu
erūt. quadraginta ruſtici a lōgo
bardis capti carnes īmolaticias
comedē ↄpellebant̄. Qui cū val
de reſiſterēt et contigere cibum
ſacrilegū nollēt: ceperūt lōgo
bardi qui eos tenuerūt niſi īmo
lata comederēt eis mortē mina
ri. At illi eternā potius q̄ p̄ntē
vitā ⁊ tranſitoriā diligētes fide
lit͛ pſtiterūt: ac ī ſua conſtātia

ſil͛ oēs occiſi ſūt. Quid itaq; iſti ni
ſi veritatis m̄res fuerūt: qui ne ve
titū comedēdo cōditorē ſuū offēde
rēt. elegerūt gladiis finire vitā:
Eodē q̄ꝫ t̄pe dū fere quadrigētos
captiuos alios lōgobardi tenuiſſēt.
more ſuo īmolauerūt caput capre
diabolo: hoc ei currētes p circui
tū carmīe nefando dedicantes.
Cūq; illud ipſi p̄us ſubmiſſis cer
uicibꝫ adorarēt: eos q̄ꝫ quos cepe
rāt hoc parit͛ adorare cōpellebāt.
Sꝫ ex hiiſdē captiuis maxia mul
titudo magis eligēs moriendo
ad vitā īmortalē tendē. q̄ adorādo vitā mortalē tenē. obtēpe
rare ſacrilegis iuſſis noluerunt:
et ceruicē quā creatori ſp̄ flexerāt
creature īclinare ↄtēpſerūt. Vnde
factū ē ut hoſtes qui eos ceperāt
graui iracūdia ſuccēſi cūctos gla
diis īterficerēt: quos ī errōē ſuo
participes nō haberēt. Q͛d ergo
mirū ſi erūpente pſecutiōis t̄pe
illi m̄res eē potuiſſēt. qui ī ipā
pace eccl̄ie ſemetipſos ſp̄ affligē
do anguſtā m̄rii viā tenuerūt:
qn̄ pſecutiōis irruēte articulo
hii etiā meruerūt martirii pal
mas accipe. q̄ in pace eccl̄ie lata
hui⁹ ſeculi vias ſequi videbātur.
Nec tn̄ hoc q͛d de eiſdē electis vir͛
dicim⁹: de cūctis etiā q̄ ī regula
tenem⁹. Nā cū pſecutiōis tēpus
apte irruit. ſicut pleriq; ſubire
martiriū poſſūt qui eē in pace
eccl̄ie deſpicabiles videbāt̄: ita
nōnūq̄ ībecillitatis formidine
corruūt. qui in pace eccl̄ie prius
fortit͛ ſtare videbant̄. Sꝫ eos de
quibꝫ p̄diximꝰ fieri m̄res potuiſ
ſe fidēter fatem̄: q̄ hoc iā ex eoꝝ
fine colligim⁹. Cadere enī nec

License: public_domain – Leuven, KU Leuven Bibliotheken Bijzondere Collecties, Ms. 1518, fol. 35r – Gregorius I, <i>Dialogorum libri IV</i> (https://fragmentarium.ms/view/page/F-siju/7374/59258)